

eul_wid: dqg-ad

Ἱππίας ὁ Ἡλεῖος · Hippias of Elis

Fragments on Olympic Victors

Ἀποσπάσματα περὶ Ὀλυμπιονικῶν

Period: Κλασική Classical
Dialect: Ἀττική Attic
Domain: Ῥητορική Oratory
Format: Συναγωγή Collection

- 1 (tit) ΙΠΠΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑ PAUS. V 25, 4 τότε δὲ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν παίδων οἱ Μεσσήνιοι πένθος ἤγον, καὶ ἄλλα τέ σφισιν ἐς τιμὴν αὐτῶν ἐξευρέθη καὶ εἰκόνας ἐς Ὀλυμπίαν ἀνέθεσαν χαλκᾶς, σὺν δὲ αὐτοῖς τὸν διδάσκαλον τοῦ χοροῦ καὶ τὸν αὐλητήν. τὸ μὲν δὴ ἐπίγραμμα ἐδήλου τὸ ἀρχαῖον ἀναθήματα εἶναι τῶν ἐν πορθμῷ Μεσσηνίων· χρόνῳ δὲ ὕστερον Ἴ. ὁ λεγόμενος ὑπὸ Ἑλλήνων γενέσθαι σοφὸς τὰ ἐλεγεία ἐπ' αὐτοῖς ἐποίησεν· ἔργα δὲ εἰσιν Ἡλείου Κάλωνος αἱ εἰκόνες.
- 2 (tit) ΕΘΝΩΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ SCHOL. APOLL. III 1179 [hinter 2 B 1] Ἴ. δὲ ὁ Ἡλεῖος ἐν Ἑθνῶν ὀνομασίαις φησὶν ἔθνος τι καλεῖσθαι Σπαρτοὺς καὶ ὁμοίως Ἀτρώμητος.
- 3 (tit) ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ PLUT. Num. 1 τοὺς μὲν οὖν χρόνους ἐξακριβῶσαι χαλεπὸν ἐστὶ καὶ μάλιστα τοὺς ἐκ τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἀναγομένους, ὧν τὴν ἀναγραφὴν ὀψέ φασιν Ἱππίαν ἐκδοῦναι τὸν Ἡλεῖον ἀπ' οὐδενὸς ὁρμώμενον ἀναγκάϊου πρὸς πίστιν.
- 4 (tit) ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΑΘΗΝ. XIII 608 F ἐπὶ κάλλει δὲ ... διαβόητοι γεγόνασι γυναῖκες Θαργηλία ἡ Μιλησία, ἣτις καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἀνδράσιν ἐγαμήθη, οὓσα καὶ τὸ εἶδος πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ, ὥς φησιν Ἴ. ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συναγωγῇ. HESYCH. Θαργηλία· ἔστιν ἡ Θαργηλία Μιλησία μὲν τὸ γένος, εὐπρεπὴς δὲ τὴν ὄψιν καὶ τᾶλλα σοφὴ, ὥστε στρατηγεῖν πόλεις καὶ δυνάστας. διὸ καὶ πλείστοις ἐγγήματο τῶν διασημοτάτων.
- 5 ΤΡΩΙΚΟΣ (ΔΙΑΛΟΓΟΣ)
- 6 CLEM. Strom. VI 15 [II 434, 19 St.] φέρε ἄντικρυς μαρτυροῦντα ἡμῖν Ἱππίαν τὸν σοφιστὴν τὸν Ἡλεῖον, ὃς τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ προκειμένου μοι σκέμματος ἤκεν λόγον, παραστησώμεθα ὧδέ πως λέγοντα· τούτων ἴσως εἴρηται τὰ μὲν Ὀρφεϊ, τὰ δὲ Μουσαίῳ κατὰ βραχὺ ἄλλῳ ἄλλαχο ὤ, τὰ δὲ Ἡσιόδῳ τὰ δὲ Ὀμήρῳ ι, τὰ δὲ τοῖς ἄλλοις τῶν ποιητῶν ν, τὰ δὲ ἐν συγγραφαῖς τὰ μὲν Ἑλληνιστὰ δὲ βαρβάρους· ἐγὼ δὲ ἐκ πάντων τούτων τὰ μέγιστα καὶ ὁμόφυλα συνθεῖς τοῦτον καινὸν καὶ πολυειδῆ τὸν λόγον ποιήσομαι ι.
- 8 EUSTATH. Z. DIONYS. Per. 270 Ἴ. ἀπὸ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης τῶν Ὠκεανίδων τὰς ἡπείρους καλεῖ.
- 9 HYPOTH. SOPH. Oed. R. V [Schol. II 12, 11 Dind.] ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταὶ τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἑλλήνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἴ. ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὀμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ οὐ τύραννον· εἰς ἔχετον

βασίλῃα βροτῶν δηλήμονα' [ς 84]. προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γάρ τινας περὶ ληιστείαν τούτους γενέσθαι.

- ¹⁰ PHRYNICH. ecl. 312 Lob. παραθήκην Ἰππίαν καὶ Ἰωνά τινα συγγραφέα φασὶν εἰρηκέναι· ἡμεῖς δὲ τοῦτο παρακαταθήκην ἐροῦμεν ὡς Πλάτων καὶ Θουκυδίδης καὶ Δημοσθένης.
- ¹¹ PLUT. Lyc. 23 αὐτὸν δὲ τὸν Λυκοῦργον Ἰ. μὲν ὁ σοφιστὴς πολεμικώτατόν φησι γενέσθαι καὶ πολλῶν ἔμπειρον στρατειῶν ...
- ¹² PROCL. in Eucl. p. 65, 11 Friedl. μετὰ δὲ τοῦτον Μάμερκος ὁ Στησιχόρου τοῦ ποιητοῦ ἀδελφὸς ὡς ἐφαψάμενος τῆς περὶ γεωμετρίας σπουδῆς μνημονεύεται καὶ Ἰ. ὁ Ἥλειος ἱστορήσεν ὡς ἐπὶ γεωμετρίας δόξαν αὐτοῦ λαβόντος.
- ¹³ SCHOL. ARAT. 172 p. 369, 27 Maass Ἰ. δὲ καὶ Φερεκύδης [F GrHist. 3 F 90 I 84, 33] ἐπτά [Ἰάδας εἶναι].
- ¹⁴ SCHOL. PIND. Pyth. 4, 288 ταύτην [Stiefmutter des Phrixos] δὲ ὁ μὲν Πίνδαρος ἐν Ὕμνοις [fr. 49 Schr.] Δημοδίκην φησίν, Ἰ. δὲ Γοργῶπιν.
- ¹⁵ —Nem. 7, 53 τρίτην δὲ [Ephya] περὶ Ἥλιν, ἥς Ἰ. μνημονεύει.
- ¹⁶ STOB. III 38, 32 Πλουτάρχου ἐκ τοῦ <Περὶ τοῦ> διαβάλλειν. Ἰ. λέγει δύο εἶναι φθόνους· τὸν μὲν δίκαιον, ὅταν τις τοῖς κακοῖς φθονῇ τιμωμένοις, τὸν δὲ ἄδικον, ὅταν τοῖς ἀγαθοῖς. καὶ διπλᾶ τῶν ἄλλων οἱ φθονεροὶ κακοῦνται· οὐ γὰρ μόνον τοῖς ἰδίους κακοῖς ἄχθονται ὥσπερ ἐκεῖνοι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς.
- ¹⁷ — —42, 10 Πλουτάρχου ἐκ τοῦ <Περὶ τοῦ> διαβάλλειν. Ἰ. φησίν, ὅτι δεινόν ἐστιν ἡ διαβολία, οὕτως ὀνομάζων, ὅτι οὐδὲ τιμωρία τις κατ' αὐτῶν γέγραπται ἐν τοῖς νόμοις ὥσπερ τῶν κλεπτῶν· καίτοι ἄριστον ὃν κτήμα τὴν φιλίαν κλέπτουσιν, ὥστε ἡ ὕβρις κακοῦργος οὕσα δικαιότερα ἐστὶ τῆς διαβολῆς διὰ τὸ μὴ ἀφανὲς εἶναι.
- ¹⁸ VIT. HOMERI Rom. p. 30, 27 Wil. Ἰ. δ' αὖ καὶ Ἐφορος Κυμαῖον [γεγονέναι φασὶ τὸν Ὅμηρον].
- ¹⁹ PAPYR. PETROPOL. n. 13, col. 2, 11 [ed. Jernstedt Journ. des Unterrichtsmin. (russ.) 1901 Oktob. p. 51] ΙΠΠΙΟΥ.
- ²⁰ ARISTOT. Poet. 25. 1461a 21 κατὰ δὲ προσωιδίαν [ὁρῶντα δεῖ διαλύειν] ὥσπερ Ἰ. ἔλυνεν ὁ Θάσιος τὸ 'δίδομεν δέ οἱ' καὶ 'τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρωι'. Soph. el. 4. 166b 1 παρὰ δὲ τὴν προσωιδίαν ἐν μὲν τοῖς ἄνευ γραφῆς διαλεκτικοῖς οὐ ῥαίδιον ποιῆσαι λόγον, ἐν δὲ τοῖς γεγραμμένοις καὶ ποιήμασι μᾶλλον οἷον καὶ τὸν Ὅμηρον ἔνιοι διορθοῦνται πρὸς τοὺς ἐλέγχοντας ὡς ἀτόπως εἰρηκότα 'τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρωι' [Ψ 328]. λύουσι γὰρ αὐτὸ τῇ προσωιδίᾳ λέγοντες τὸ οὐ ὀξύτερον· καὶ τὸ περὶ τὸ ἐνύπνιον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅτι οὐκ αὐτὸς ὁ Ζεὺς εἶπεν 'δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι' [B 15], ἀλλὰ τῷ ἐνυπνίῳ ἐνετέλλετο δίδοναι.
- ²¹ PROCL. in Eucl. p. 272, 3 Friedl. Νικομήδης μὲν γὰρ ἐκ τῶν κογχοειδῶν γραμμῶν, ὧν καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὰ συμπτώματα παραδέδωκεν, αὐτὸς εὐρετὴς ὢν τῆς ιδιότητος αὐτῶν πᾶσαν εὐθύγραμμον γωνίαν ἐτριχοτόμησεν. ἕτεροι δὲ ἐκ τῶν Ἰππίου καὶ Νικομήδους τετραγωνιζουσῶν πεποιήκασιν τὸ αὐτὸ μικταῖς καὶ οὗτοι χρυσάμενοι γραμμαῖς ταῖς τετραγωνιζούσαις.